

MIÐVIKAN

Torleif Bech: Meira um torvbatin í Porkeri

Í seinasta parti varð greitt frá syrgiligu vanlukkuni í Porkeri í 1952, tá ið fyra menn og dreingir í besta aldri doyðu. Hesa ferð hava vit nøkur ískoyti til hesa søgu

Torleif Bech

Óli Jacobsen

9. partur

Tá ið skrivað verður um eina slíka hending kemur altíð okkurt afturat frá somu og øðrum keldum. Her kann fyrst nevast, at keldur eru sum ivast í leiklutinum hjá Esso Søldarfjørð í hesum sorgarleiki. Tær siga, at hesin bátur kom inn eftir fjørðinum aftaná, at vanlukkan var hend.

Sum greitt frá í fyrra partin um torvbatin varð líkið av Pola funnið í sugguni í Kirkjubø. Hetta minnist Tróndur Patursson. Tað var abbabeiggi hansara, Sjúrdur, sum sá "okkurt" í sjónum. Hann fór sjálvur annar í bátin, og tá var hetta eitt lík. Tað varð so fingið upp á land og lagt á ein stiga. Síðan varð tað sett inn í kirkjuna fyri náttina.

Dagin eftir varð líkið av Frits Christiansen, Frits klokkarin nevndur, koyrt til Havnar á hospitalið. Frits hevði lastbil, sum eisini varð nýttur sum líkibilur. Tað var javnan, at hann eisini koyrði kistur úr Sanatoriinum oman í býin.

Evi hevði fyrr upplivað at missa á sjónum. Um hetta greiddi beiggi hennara Andrew Godtfred í 2004 frá í FF-blaðnum:

"Niels Jespersen í Hovi hevði ført Silver Spray. Hann var forlovaður við systir míni Evi. Í 1936 var hann skipari á saltfiskaveiðu, men so varð hon umbygd til fiskiskap við snurrivád og fekk eisini nýggjan motor. Ein dani fór at føra hana um várið og summarið í 1937 fyri at læra manningina, hvussu veiðast skuldi við hesum tá ókenda reiðskapi. Meiningin var so, at Niels skuldu gerast skipari. Men ólukkutið slerdi hann út á heimreisuni við Silver Spray, seinasta túrin danin var skipari. Tá skuldi Niels taka við".

Tá fór Andrew við sum skipari.

Porkerisnes var eitt paradís

Í fyrra partinum høvdu vit frásøgn

Minningardagin fyri teir sjólátnu, 1. november, 1952 hevði Dimmalætting eina serliga minningargrein um teir, sum fórust við torvbatinum.

hjá Oddmar hjá Pola. Hann leggur afturat:

"Mær dámdi sera væl at koma út í Porkerisnes sum drongur, men hendan skaðadagin var so síðstu ferð, eg var úti í Porkerisnesi í nógv ár. Eg hættaði mær ikki út aftur í Porkerisnes fyrr enn í 1994, tá ið vit vóru og ferðaðust í Porkeri, kona mín og báðir synirnir. Vit vóru har úti aftur í 2005 og aftur seinni, so nú havi eg fingið eitt normalt forhold til at fara út aftur í Porkerisnes.

Ein góðan dag har úti fingustundir at siggja, hvussu vakurt har er. Tá varnaðust vit eisini, hvussu langt vit kundu siggja, og hvussu nógv oyggjar ein sær har úti.

Eg kann siga, at eg eri takksamur fyri, hvussu tað síðani er gingist okkum, hóast vit finga tað stóru sorg, at yngsti beiggi okkara, Bjarni, sum bert var eitt ár í 1952, doyði í 1957, beint áðrenn hann fylti 6 ár.

So vit eru nú trý systkin á lívi.

Hinu eru Ruth í Fuglafirði og Arne í Havn, sum eisini hava verið keldur til hesa frásøgn.

Vóru í Brøðrasamkomuni

Poli var sonur Onnu og Mikkjal Poulsen í Porkeri. Tey vóru millum tey fyrstu í Brøðrasamkomuni í Porkeri. Stutt eftir at Poli var føddur doyði mamman.

Mikkjal hevði lætt við at tosa við fólk. Hóast hann var í Brøðrasamkomuni var hann væl við prestin Busch, so teir skiftu eisini orð um trúarmál.

Tað finst ein sálmur, sum Mikkjal hevur yrkt. Hann er prentaður í blaðnum Naade og Sandhed for unge og gamle, som Arthur Brend, enskur tannlækni og trúboðari, og Dánjal J. Danielsen, kendur frá sínum virkseminum í Congo, fóru at geva út í 1915. Hesin sálmur hevur neyv-

O, Jesus, mine Synder har korsfæstet dig, i bitreste Smerte du døde for mig. Pris være da Lammet i Himmels Kor, højt lyder og Sangen hernede paa Jord!

Den Sang maa gjenlyde saa højt her i Dag, for unge og gamle den vigtigste Sag. Det vigtigste i Livet, som nogen tænke kan, giv Jesus nu Æren, vore kære Frelsermand.

Tænk Sangen som lyder i Himlen i Dag, den skal vi og synge i frydefuldt lag for Tronen om Lammet, som døde for dig, bliv med hos Jesus, det vil ogsaa glæde dig.

Ja, de som har arbejdet i Herrens store Sag, belønnet skal blive af Jesus hin Dag. Han som sidder ved Faderens højre haand og hersker fra sin Trone over Hav og over Land.

Han bereder nu en Plads udi Himmels Hjem, for alle Guds Børn, kom og slut dig til dem! For evigt at bo i den gyldne Stad, tænk Ven paa de Stunder, vil du blive glad.

Tænk paa den hver Time, tænk paa den hver Dag, lad det for dig være den vigtigste Sag, her findes sand lykke, min Ven, saa god, thi jeg er og frelst ud i Lammets dyre Blod.

Mikkjal Poulsen

an staðið á prenti síðani, tí verður hann endurgivin í hesi grein. Sí omanfyri.

Danbjørg í Sosialinum

Johan Danbjørg, tingmaður og lærari í Porkeri, hevði grein í Sosialinum um hesa vanlukku við torvbatinum, har hann millum annað skrivaði:

"Eingin veit frá einum at siga" sigur gamalt orðatak, og lagt verður aftrat "Eingin veit frá fleiri at siga, tá ið eingin av teim ber boðini heim".

Soleiðis hevur ofta hent í Porkeri. Tey elstu fólkinu her minnst um seksti menn, ið druknaðir eru hiðani í bygdini.

Náttina millum 22. og 23. juli fórust fyra menn á besta aldri.

Veðrið var av tí allar besta, so eingin vardi um nakran vanda, men "eingin veit á morgni at siga, hvar

hann á kvøldi gistir."

Napoleon Poulsen, 39 ár nú hann doyði, var tann fyrsti, ið fór sum skipari frá Føroyum til Bretlands við feskum fiski undir krígunum. Hann var tá ógiftur. Ein systur segði tá við hann: "Tú Poli, tú mást ikki fara, tí tú kemur ikki livandi aftur." Men Poli læði blíðliga sum vanligt og segði: "Trýrt tú at eg doyggi, fyrr enn tíð mín er komin? Hevur Harrin ætlað mær at doyggja, so doyggi eg, um tað er í túninum her". Við góðum treysti fór hann avstað og sigldi millum minur, kavbátar og annað sum flúgvarar, ið skutu eftir honum, soleiðis at kúlurnar, komu gjøgnum stýrihúsið, har hann stóð og stýrði. Líka djarvur fór hann næstu ferð avstað aftur, og líka so djarvur hevur hann bæði fyrr og aftaná bardagan siglt í ódnarveðri eysturi við Russland og vesturi við Grønland eins og við Ísland og